

חידושי אגדה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

פסחים דף מב

שיעור א'

אוצרות הש"ס ח"ג שבת יב:

דביתו אמרי [דביתו תרגום „שלנו“ דביתו רש"י] עכ"ל הש"ס — והקשה הגאון מליסא זצ"ל נהי דכן הי' המעשה דאנשי פפוגיא לא הבינו כוונת רב מתנה בתיבת „שלנו“ והיו חושבים שכוונת רב מתנה. שאסור ללוש מצות רק בהמים שיקבלו אצל רב מתנה. אבל עכ"פ למה להו לחכמי הש"ס להודיע לנו עובדא זו. מה נ"מ לנו לדעת אם אנשי פפוגיא היו טועים בדברי ר"מ. אולם הדבר נכון דרבנותנו בעלי הש"ס רמזו לנו לדעת עם כמה צריך לכל אדם להיות חזק באמונת חכמים ושלא להרהר ח"ו אחר רבו אפי' בדבר שהוא רחוק מאד משכל ההגיוני. והוא שרב מתנה דרש בלשון הקודש

שפת אמת פסחים מב.

דף סב בנמ' דרשה ר' מתנה בפפוגיא כו' לכאורה קשה
למאי הלכתא הניא הגמ' האי עובדא וניל
דנא ללמד דכפני פ"ה לריכין לפרש ולא לומר בלשון סמוס
שיכולין למעות. [אכן הני' (סי' חניה) פי' דבתוך הפסח הי'

פרדס יוסף ויקרא ט, א
ושמעתי מהרב ר' יחזקאל מרודא פאביאנין
שיחיה בשם זקנו הגאון הקדוש
מאסטרואוצא ז"ל, על מה שהולכין קודם פסח
לנהרות לשאוב מים שלנו, דאיתא דראש השנה
זמן תשובה מיראה ופסח זמן תשובה מאהבה,
ובאהבה זדונות נעשו כזכויות [יומא פ"ו]; ולכך
בראש השנה הולכין לתשליך להשליך במצולות
הים החטאים, וכשמגיעים לפסח שנעשו מעבירות
זכויות הולכין לנהרות לשאוב וללקט בחזרה את
החטאים שהשליכו בראש השנה שיתהוו מהם
זכויות.

עבודת ישראל מגיד מקאזניץ שבת הגדול
בגמרא דרש רבא אין לשין אלא במים שלנו
למחר אייתו כ"ע חצבייהו לגבי'
ולכאורה קשה למה לי לרבא לדרוש בלשון
שאפשר לטעות. ונראה לי שרבא רמז בדברי
קדשו שהעולם יהיו מייחדים שם הוי"ה ב"ה
בעשיית המצות שמצה הוא אותיות יה"ה בא"ת
ב"ש והוא"ו של השם הוי"ה אין בו לזה למד
רבא להעולם בדברי קדשו שיוכלו למשוך את
הוא"ו להמצה ויהיה השם שלם ולכך דרש בזה
מצוה ויהי ההשם שלם כנ"ל ולמחר אייתו כ"ע
חצבייהו לגבי' ר"ל הכלים הריקים היינו אותן
שלא היו יכולין להמשיך להם מרוב קדושתו
הוא"ו למצה אתו לגבי רבא כדי שישפיע להם
מרוב קדושתו כדי שיוכלו ג"כ להמשיך הוא"ו
למצ"ה ויהיה השם שלם -אמן: